

svět

ZČU&

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

1	Úvodní slovo rektora
2	Úvodní slovo prorektorky
3	ZČU&svět
4	Mobility 3.0
6	Na Harvardu si člověk uvědomí ohromnou míru podpory vzdělávání – rozhovor
8	Academic Career in Pilsen
9	International Staff Week
10	Studentské mobility
12	International Day a Erasmus Night
14	ERASMUS+
16	Mezinárodní studentské organizace
18	Erasmus nejen pro studenty
20	Úroveň výzkumu je na ZČU velmi vysoká – rozhovor
22	Stopy ZČU
30	Double degree
32	Ústav jazykové přípravy
34	Návštěvy na ZČU
36	HR Award
38	Welcome Centre
40	11 × ZČU

Úvodní slovo rektora

Ještě doznívají oslavy třiceti let od doby, kdy do naší země přišla svoboda a demokracie. Ti z nás, kteří si toto zlomové období prožili takřikajíc „na vlastní kůži“, si jistě vzpomenou na ten úžasný pocit z toho, že jsme konečně mohli svobodně cestovat. Otevřely se hranice a my se vydávali za skvělými místy v Evropě i dál, a brzy se cestování po celém světě stalo naprostou samozřejmostí.

Těsně před sametovou revolucí jsem ukončil studium na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy. Nabídka stáží byla tehdy velmi skromná – vybraní studenti jaderné fyziky se mohli podívat do Dubny v tehdejší Sovětské svazu, což byla asi ta nejlukrativnější možnost. Dobře si pamatuji, jak se úplně na konci mých studií objevila nabídka zcela bájná: stáž na fyzikální škole v italském Terstu. Místo sice bylo jenom jedno, o to víc se hluboce skláním před lidmi z fakulty, kterým se to podařilo zabezpečit. Zejména, když jeden z vysokých představitelů politické – rozuměj komunistické – moci tehdy prohlásil: „Terst? Snad se nechceme vracet k Rakousku-Uhersku!“ Dnes bychom takovou větu zakončili pořádně rozesmátým smajlíkem. Tehdy znamenala, že ti, kdo se budou pokoušet něco takového zařídit, se mohou dočkat velkých problémů.

Tyto řádky píši naštěstí ve svobodné době, kdy můžeme cestovat, kam se nám zlíbí, a studenti si mohou vybírat ze široké nabídky stáží v blízké i vzdálenější cizině. Situace se zcela obrátila – nabízené možnosti různých studií a pracovních cest nejsme často schopni ani naplnit. A přitom pobyt na jiné vysoké škole či instituci je pro mladé lidi velkou příležitostí. Při žádném zájezdu nepoznáme zemi tak, jako když tam chvíli zůstaneme, stýkáme se s místními lidmi a pokoušíme se porozumět tamějším poměrům. Mnoho absolventů naší univerzity mi říká, že mají v té či oné zemi přátele, které kdysi poznali při Erasmu či jiné stáži. Co jiného než pouto mezi lidmi je lepší důkaz toho, jak přínosné zahraniční stáže jsou?

V nedávné době jsem navštívil univerzitu v Kyrgyzstánu, se kterou již třetí rok spolupracuje naše Fakulta filozofická. Cílem bylo především zjistit možnosti rozšíření této spolupráce i na jiné obory a fakulty. Absolvoval jsem řadu jednání, potkal jsem mnoho zajímavých lidí, trochu jsem i poznal tuto krásnou zemi. Ale nejvíce mě oslovilo setkání se studenty naší univerzity, kteří zde byli na krátkodobé stáži. Bylo moc fajn poslouchat jejich zážitky, to, jak se museli poprat s nezvyklými situacemi ve zcela jiné kultuře. Zaujalo mě jejich vyprávění o kurzech, které absolvovali, a samozřejmě – jak je na školách obvyklé – jak vtipně popisovali jednotlivé učitele a celou atmosféru studia.

Hodně jsem pak přemýšlel o tom, jak nás vnímají studenti ze zahraničí, které zážitky jsou pro ně stejně bizarní, jako pro naše studenty v Kyrgyzstánu, co jim z pobytu u nás zůstane nejvíce v paměti. Moc bych si přál, aby jednotlivé fakulty i celá univerzita dělaly vše pro to, aby to byly především vzpomínky pozitivní. Je to přece skvělý způsob, jak šířit dobré jméno Západočeské univerzity do celého světa.

Také bych si přál, abychom v našich studentech dokázali vzbuzovat stále větší zájem o studijní pobyty v zahraničí, aby naši učitelé i výzkumníci měli výborné kontakty na renomovaných univerzitách v celém světě, abychom se stali univerzitou plně internacionální, univerzitou, na které běžně potkáváme zahraniční vědce či učitele. Vím, že k tomu vede ještě dlouhá cesta. Naše výchozí pozice je ale velmi dobrá.

Zcela zřetelně jsem si to uvědomil, když jsem stál na skalnatém pahorku nad rozlehlým kyrgyzským městem Oš s univerzitou, jejíž počet studentů je srovnatelný s Karlovou univerzitou, hleděl jsem na zapadající slunce a myslel na naši malou zemi, daleko na západě. V té chvíli jsem si řekl, jak jsem rád, že se k onomu „západu“ může již třicet let hrdě hlásit.

Miroslav Holeček, rektor

Úvodní slovo prorektorky

Vážené příznivkyně a příznivci Západočeské univerzity v Plzni, jsem velmi ráda, že se vám do rukou dostává další číslo našeho univerzitního časopisu, které je tentokrát věnováno internacionalizaci. Západočeská univerzita v Plzni usiluje o vytvoření stabilního mezinárodního prostředí k dosažení špičkové akademické a vědecko-výzkumné úrovně, která umožňuje vzdělávat, bádát a studovat s globální odpovědností, a přispívat tak k řešení globálních výzev. Taková univerzita je hybnou silou pro změny a zlepšení, pro nabytí znalostí, dovedností a kompetencí potřebných v 21. století, což je v souladu s Dlouhodobým záměrem ZČU, krajskou RIS3 strategií i Národní politikou výzkumu, vývoje a inovací ČR.

Od doby, co působím na pozici prorektorky pro internacionalizaci, a možná ještě i předtím, jsem často slychala a stále ještě slychám, že internacionalizace znamená budování vztahů se zahraničím. Ano, to je pravda.... ale je to pouze dílčí střípek jedné velké komplexní skládačky, která, pokud nebude složena správně, neumožní hovořit o ZČU jako o stabilní, mezinárodně otevřené univerzitě.

S pomocí vás všech, kolegyň a kolegů, studujících, partnerských subjektů, podporovatelů tuzemských i zahraničních a veřejnosti se nám začíná dařit skládat jednotlivé střípky dohromady. Je to mravenčí práce a výsledky nebudou na počkání, ale pokud spojíme úsilí, pokud budeme sdílet příklady dobré i špatné praxe, pokud budeme otevřeně a konstruktivně komunikovat, úspěch se dostaví!

Všechny dílky skládačky jsou zapracované ve Strategii internacionalizace ZČU, která by nám měla pomoci a neměla by dovolit, abychom se dostali do slepé uličky. Naštěstí se jedná o skládačku, kterou je možné, a vlastně i nezbytně nutné neustále inovovat a zdokonalovat.

Jako prorektorka pro internacionalizaci se s potěšením dozvídám o celé řadě mezinárodních úspěchů v oblasti vědy a výzkumu, o spolupracích součástí v oblasti studia, o zkušenostech zahraničních pracovníků a studujících u nás na ZČU, stejně jako našich kolegů a studentů v zahraničí. Ráda bych se s vámi o nejvýznamnější z těchto úspěchů na stránkách časopisu podělila. Sdílená radost je větší radost a zároveň může stimulovat ostatní, aby se připojili a naše skládačka byla zase o kousek pestřejší. Dozvíte se také o nově plánovaných aktivitách v oblasti internacionalizace na další období a možnostech jejího dalšího rozvoje.

Závěrem chci poděkovat za váš zájem a ochotu podporovat ZČU v její snaze být otevřenou, vstřícnou a kvalitní institucí, která je a bude takto vnímána u nás i v zahraničí!

Těším se na další spolupráci s vámi.

Dita Hommerová,
prorektorka pro internacionalizaci

ZČU&SVĚT

Milé čtenářky, milí čtenáři,

právě jste otevřeli osmé číslo časopisu ZČU&..., tentokrát ZČU&svět. Zeptáte-li se na číslo 8 numerologa, řekne vám, že je ze všech čísel nejmocnější a vyjadřuje kromě jiného ctizádost, houževnatost, cílevědomost. Že jsou právě tyto vlastnosti pro Západočeskou univerzitu ve vztahu ke světu důležité, vám ukážeme na následujících stranách. Dočtete se o projektech, díky kterým můžeme vysílat do světa zkušené vědce a jejich protějšky lákat na stáž do Plzně. Poznáte také programy, které pomáhají ke sbírání cenných zkušeností v zahraničí našim studentům, uvidíte stopy, jaké zanechala Západočeská univerzita ve světě, představíme vám mezinárodní studentské organizace, ocenění HR Award i to, jak se na univerzitě vyučují cizí jazyky, abychom se ve světě neztratili. Na závěr ale nahlédnete také do budoucnosti, v níž Západočeská univerzita vypadá ještě světověji. Slyšeli jste už o projektu Welcome Centre? To všechno se skrývá pod ZČU&svět. Bez ctizádosti, houževnatosti a cílevědomosti zaměstnanců i studentů – zkrátka celé Západočeské univerzity by to asi nebylo tak pestré čtení.

Za redakci časopisu Pavel Korelus

Mobility 3.0 přivážejí výzkumné pracovníky do Plzně a vysílají naše vědce do zahraničí

Na Západočeskou univerzitu se přijíždí z Gruzie, Íránu, Japonska nebo Velké Británie, vyjíždí se například do Itálie, Německa, Švýcarska či USA. To vše díky osvědčenému projektu, který propojuje plzeňský kampus a svět od roku 2018.

Docent Vitalii Yanovych z Ukrajiny pracuje na katedře energetických strojů a zařízení Fakulty strojní. Provádí samostatně experimentální výzkum na aerodynamických zařízeních, podílel se také na přípravě a experimentech s novým zařízením, které je na katedře od roku 2018, výsledky své práce publikoval na řadě konferencí v ČR i v zahraničí a stal se klíčovým vědeckým pracovníkem experimentálního výzkumu katedry. Je jedním z výzkumných pracovníků, které Západočeská univerzita v Plzni získala díky významnému projektu Mobility 3.0.

Mobilitami se rozumí výjezdy pracovníků či studentů do zahraničí a příjezdy těch zahraničních sem. Projekt Mobility 3.0 financuje Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání ministerstva školství a ZČU ho využívá od spuštění v dubnu 2018 – od té doby plzeňský kampus přivítal 19 výzkumných pracovníků ze zahraničí a 11 výzkumných pracovníků vycestovalo z Plzně na přední zahraniční instituce. Číslo přitom nejsou

finální, protože projekt trvá až do konce roku 2020. „Západočeská univerzita úspěšně využívá potenciál zahraničních výzkumných pracovníků, podporuje profesní rozvoj účastníků projektu, sdílí jejich zahraniční zkušenosti z práce mezinárodních výzkumných týmů a posiluje míru internacionalizace na univerzitě,“ komentuje přínos projektu prorektorka pro internacionalizaci Dita Hommerová.

Manažerka projektu Markéta Ulčová z Projektového centra ZČU popisuje, jak Mobility 3.0 fungují. „Projekt uskutečňuje příjezdové a výjezdové mobility post-doktorandů neboli post-doků, juniorních a seniorních výzkumných pracovníků. Pracovní pozice mobilit se obsazují na základě výběrového řízení ve spolupráci s jednotlivými součástmi, nejkratší doba trvání takové mobility je šest měsíců, nejdelší dva roky. Projekt posiluje výzkumné a vývojové kapacity ZČU a obohacuje naše univerzitní prostředí o nová vědecká témata,

Společné setkání vědců a mentorů z programu Mobility 3.0 hostila v listopadu 2018 Univerzitní knihovna

přístupy, zkušenosti a kulturu,“ vysvětluje Markéta Ulčová. Do Plzně už přijeli výzkumní pracovníci například z Gruzie, Íránu, Japonska, Ruska, Turecka či Velké Británie. Nejčastěji podle projektové manažerky směřovali na technické fakulty, tedy na Fakultu aplikovaných věd, Fakultu elektrotechnickou a Fakultu strojní, a rovněž na výzkumná centra. Například na Fakultu elektrotechnickou se díky úspěšnému výběrovému řízení dostala doktorka Sree Lakshmi z Indie, která nyní pracuje v jejím Regionálním inovačním centru elektrotechniky RICE. Díky zkušenostem z oblasti víceúrovňových měničů a řídicích algoritmů synchronních motorů s permanentními magnety pomáhá rozvíjet výzkumný tým Výkonová elektronika a pohony.

Nejvíce výjezdových mobilit zorganizovala Fakulta filozofická. Mířily do zemí jako Itálie, Německo, Švýcarsko, USA nebo Velká Británie. „Pro naše zaměstnance je možnost práce v zahraničí vynikající zkušenost. Získají

pro oblast svého výzkumu cenné poznatky z výzkumných týmů předních zahraničních institucí. Cílem projektu je podpořit naše pracovníky v jejich dalším profesním růstu, a tím přispět i k rozvoji a posílení internacionalizace výzkumu na ZČU,“ pokračuje Markéta Ulčová. Protože vědci, kteří se zúčastní zahraniční mobility, zůstávají zaměstnanci ZČU, pobírají mzdu vyměřenou projektem, mají hrazeno cestovné a účast na mezinárodních vědeckých setkáních, odborných seminářích a konferencích.

Ačkoliv s koncem roku 2020 skončí i projekt Mobility 3.0, výjezdů do zahraničí se to rozhodně netýká. „V současné době zahajujeme přípravu následného projektu v rámci vypsání výzvy Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání ministerstva školství. Rádi bychom navázali na úspěchy prvního běhu projektu a ještě více posílili mobility pracovníků na naší univerzitě,“ dodává prorektorka Dita Hommerová. ●

Na Harvardu si člověk uvědomí ohromnou míru podpory vzdělávání

Miloš Ševčík, zástupce vedoucího katedry filozofie Fakulty filozofické ZČU, se na Západočeské univerzitě, stejně jako na Univerzitě Karlově, věnuje estetice. Práce v tomto oboru ho v roce 2013 zavedla na prestižní konferenci na Harvardovu univerzitu v USA, kam se od té doby ještě třikrát vrátil. Rozdíl je ovšem v tom, že zatímco o první účast na konferenci musel Miloš Ševčík žádat, o další návštěvy už žádali organizátoři jeho. Dá se říci, že Miloš Ševčík na Harvardu reprezentuje sám sebe, dvě české vysoké školy i Českou republiku.

Našel jsem několik definic estetiky, ale nejlepší bude se zeptat přímo vás. Co všechno si pod tou disciplínou máme představit?

Estetika je dnes už tradiční filozofická disciplína, protože způsob přemýšlení o jednotlivých estetických fenoménech je starý jako filozofie sama. Od počátku filozofie nacházíme úvahy o kráse a harmonii a v průběhu novověku se k nim přidává celá řada dalších témat. Oficiálně ovšem estetika vzniká v roce 1750, kdy německý filozof Baumgarten vydal spis Estetika, ve kterém poprvé definoval to pole, kterým se estetika zabývá. Od té doby se tento obor etabloval na univerzitách. Nejprve ve středoevropském regionu, později v dalších.

Takže nauka o kráse?

Definice estetiky není snadná – pokud má být přesná a krátká, je tautologická, tedy že estetika je věda o estetických jevech. Estetika se sice tradičně považovala za vědu o kráse, ale brzy se ukázalo, že krása není jediný fenomén, kterému se věnuje, protože existuje celá řada dalších. Estetika tedy zahrnuje celou širokou oblast, kterou lze kromě krásy popisovat termíny jako vznešeno, komično, vkus, nápodoba, katharsis. Nezaměřuje se výhradně na umění, ačkoliv filozofie umění je její významnou součástí, patří k ní například rozsáhlá oblast estetiky prostředí, zejména přírody nebo prostředí vytvářeného člověkem.

Vy jste estetiku vystudoval na Univerzitě Karlově a prakticky hned po studiu jste na tamní katedře estetiky začal pracovat. Kromě toho jste ale

nastoupil také na katedru filozofie Západočeské univerzity v Plzni. Proč jste se rozhodl nastoupit i do Plzně, pocházíte odtud?

K západním Čechám mám hezký vztah, můj otec se narodil v Klatovech, ale to je jen jedna část odpovědi. Zaměření plzeňské katedry filozofie je totiž dlouhodobě velmi široké a zahrnuje celou řadu filozofických disciplín, které se v takovém rozsahu na jiných katedrách v České republice třeba ani nepěstují, a estetika byla jednou z tradičně podporovaných disciplín. Po určité době tu dokonce existovalo samostatné oddělení estetiky a estetika je nadále velmi významnou součástí studijních plánů v bakalářském i navazujícím magisterském studiu. Věnuje se jí několik lidí, dá se rozvíjet a právě prostředí plzeňské katedry ji zasazuje do širšího rámce ostatních filozofických disciplín, což představuje výzvu přemýšlet o vztazích estetiky k dalším disciplínám a oborům, které tu jsou podporovány, jako jsou různé typy dějin umění a podobně. Proto pro mě byla Plzeň zajímavá, mohu se tady pustit i do jiných problémů, než kdybych se zabýval výhradně estetikou.

A jak jste se coby odborník na estetiku ze dvou českých univerzit dostal v roce 2010 na věhlasný Harvard?

Byla to určitá náhoda. Začínal jsem se zajímat o dění v zahraničí, kde jsou jaká centra výzkumu blízka tomu, co jsem já sám dělal, a díky tomu jsem se dostal k instituci World Phenomenology Institute, jejíž významnou oblastí činnosti je výzkum filozofie umění – výtvarných umění a literatury. Řekl jsem si, proč se nezkusit

přihlásit a vypravit na výroční konferenci, kterou World Phenomenology Institute pořádá právě na Harvardově univerzitě v USA. V té době jsem totiž začal pracovat také na výzkumném projektu týkajícím se filozofie umění Jana Patočky, a právě z tohoto okruhu jsem nabídl přednášku. Moje nabídka byla přijata a jel jsem na první konferenci.

Jak na vás Harvard zapůsobil?

Já už jsem v té době měl za sebou řadu výjezdů na zahraniční konference i stipendijních pobytů, takže zásadní šok nebo překvapení to pro mě nebylo, ale byla to moje první cesta do Spojených států amerických. Když tam člověk přijede, uvědomí si hlavně ohromnou míru podpory, kterou tam má vzdělávání. Stačí se dostat do kampusu a vidět, jak vážnou věcí tam vzdělání je. Určitou nervozitu mohlo přinášet setkávání s novými lidmi, na druhou stranu všichni se věnovali podobnému oboru jako já, takže jsem rychle navázal kontakty, které se mohly do budoucna rozvíjet.

První návštěva Harvardu byla tedy z vašeho popudu, ale ty další už ne.

V pozdějších letech, týkalo se to posledních dvou ročníků konference, už jsem byl vyzván, abych se zúčastnil a poslal návrhy přednášek. Při poslední příležitosti jsem byl požádán, abych se stal členem editorského týmu dvou odborných časopisů, které World Phenomenology Institute vydává u německého vydavatele Springeru. Ta nabídka byla zajímavá a zavazující, jsou to respektované časopisy, známé v širokém filozofickém prostředí.

Zajímalo by mě, jaký máte pocit, když jedete na takovou prestižní akci, protože tam vlastně kromě sebe reprezentujete i svoji školu a také svoji zemi. Je to zodpovědnost?

Máte svým způsobem pravdu, protože z toho vzdálenějšího pohledu je tam člověk skutečně vnímán jako reprezentant nějaké země, ačkoliv to jemu může znít směšně. Myslím, že z jejich pohledu jsem byl opravdu takovou vhodnou osobu, která je může informovat o pohybu filozofického dění v České republice a nějakém širším kulturně vědeckém filozofickém kontextu, a s přednášejícími z dalších zemí je to stejné. Institut se snaží budovat si síť.

Co vám osobně dala účast na harvardských konferencích? Jsou to ty kontakty, které jste už zmínil?

Je to určitě zkušenost, člověk se setká s jinými zvyklostmi, týkajícími se způsobu prezentace nebo diskuze, ale zajímavé efekty mají tyto návštěvy hlavně do budoucna. Naposledy byla takovým efektem letošní návštěva významné kanadské filozofky Marie Antonios Sassine, která také úzce spolupracuje s World Phenomenology Institute. Byla ochotna přijet do Plzně a přednést dvě přednášky na Fakultě filozofické. Doufám, že se

tato spolupráce bude rozvíjet dále, bavíme se o nějakém společném česko-kanadském projektu nebo o publikačních projektech. Další věc je, že World Phenomenology Institute nedělá konference jen v Harvardu, ale snaží se zhruba jednou za čtyři roky udělat také konferenci v zahraničí. Už nějakou dobu mluvíme o tom, že by bylo hezké ji uspořádat v České republice a Plzeň se jeví jako docela pěkný kandidát. Bylo by to velmi atraktivní pro nás i řadu účastníků ze zahraničí.

A to všechno až díky osobním kontaktům člověka s člověkem, ne instituce s institucí.

Na osobní úrovni se vždy naváží ty nejlepší kontakty. Seznámíte se s tím, co ostatní lidé dělají, jaké mají zájmy, v čem se blíží těm vašim nebo v čem se protínají. Jsou to lidé velmi angažovaní v přemýšlení, ve výzkumu, a je pro ně zajímavé setkávat se s lidmi, se kterými o těchto záležitostech mohou diskutovat. Osobní kontakt je přirozeným prostředím vzniku společných projektů, ať už grantových, nebo publikačních.

A to asi platí obecně pro akademiky stejně jako pro studenty.

Nepochybně. ●

PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.

*1973

Na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy absolvoval studium oborů estetika a filozofie a později také postgraduální studium oboru estetika. Od roku 2004 pracoval na FF UK jako odborný asistent, od roku 2012 je vedoucím katedry estetiky. Od roku 2004 pracoval jako odborný asistent také na katedře filozofie Fakulty filozofické Západočeské univerzity v Plzni, dnes je zástupcem vedoucí katedry.

Academic Career in Pilsen – vstupní bránu do kraje najdou vědci na ZČU

Příjezdy zahraničních vědců do Plzně neumožňují jen Mobility 3.0, ale také nový projekt podpořený Plzeňským krajem. Počítá s tím, že vědci kromě univerzity pomohou svými zkušenostmi také regionu.

Západočeská univerzita není v regionu na internacionalizaci sama. Její potřebu si uvědomuje také Plzeňský kraj, a proto v roce 2019 podpořil projekt Academic Career in Pilsen, který spojuje ZČU a plzeňskou Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy. Obě školy mohly díky projektu pozvat a také přivítat zahraniční odborníky s tím, že na univerzitě jejich mise neskončí. Naopak – vysoká škola má být pro odborníky se zahraniční praxí jakousi vstupní branou do Plzeňského kraje. Zkušenostmi z mezinárodních týmů mohou přispívat i ostatním vzdělávacím a výzkumným organizacím v kraji a mohou si náš region vybrat jako místo k dlouhodobějšímu pobytu – v souladu s takzvanou Regionální inovační strategií RIS3.

Academic Career in Pilsen probíhá v letošním roce poprvé. Od projektu Mobility 3.0 (viz str. 4 a 5) se liší především tím, že podporuje pouze příjezdy zahraničních expertů do Plzně – ne výjezdy ven. Plzeňský kraj na projekt poskytl 2 miliony korun. „Díky tomu jsme podpořili příjezd šesti zahraničních odborníků na pobyt v délce zhruba tří měsíců, a kromě toho také více než dvacet krátkodobých pobytů akademických a výzkumných pracovníků na různých kariérních úrovních. Odborníci míří na ZČU na konference, sympozia, workshopy, přednášky či semináře,“ zmiňuje se Markéta Ulčová z Projektového centra ZČU a dodává, že díky podpoře krátkodobých pobytů se mohly do Academic Career in Pilsen snáze zapojit také Fakulta pedagogická, Fakulta zdravotnických studií nebo Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara, jimž kratší stáže vyhovují více než technickým fakultám. „O každém odborníkovi, který na ZČU zavítá, připravujeme krátký medailonek, kde účastníka projektu představíme a vyzdvihneme jeho zapojení do výzkumné či pedagogické činnosti,“ pokračuje Markéta Ulčová.

Jednou z největších kapacit, které díky Academic Career in Pilsen letos ZČU navštívily, je doktor Ivatury

S. Raju z Národního úřadu pro letectví a kosmonautiku NASA. Na Fakultě aplikovaných věd se zúčastnil workshopu a mezinárodní konference DAS 2019. Zaměstnanci i studující se tak mohli setkat s vedoucím pobočky analytických a výpočetních metod NASA a vedoucím technologem pro struktury a materiály, který významně přispěl k bezpečnému provozu raketoplánů, Mezinárodní kosmické stanice i komerčních letů do vesmíru.

Projekt Academic Career in Pilsen podpořil také přednáškovou činnost odborníků na kurzu Comparative Legal Studies Fakulty právnické, kam se podařilo pozvat přednášející z Litvy, Itálie či Izraele. Fakultu zdravotnických studií zase na pět dní navštívila vedoucí oddělení biochemie a molekulární biologie na Autonomous University of Barcelona, profesorka Sandra Villegas. Fakulta díky návštěvě navázala spolupráci s touto univerzitou a jednala o výměnných pobytech akademiků i studujících. Renomovaná vědkyně navíc přednášela o výzkumu Alzheimerovy choroby.

Příklad propojení univerzity a soukromého sektoru v rámci Academic Career in Pilsen můžeme ukázat na příkladu doktorky chemického inženýrství Fatemeh Gholami z Íránu. Na svém pracovišti v institutu Nové technologie – výzkumné centrum (NTC) se zabývá vývojem prototypu svazku vodíkového palivového článku s polymerní membránou.

Academic Career in Pilsen bude pokračovat i v roce 2020. V srpnu 2019 se konalo výběrové řízení, při němž komise ze zástupců univerzity i kraje určila dle získaných bodů pořadí uchazečů. Cílem projektu je opět navýšit počet akademických a výzkumných pracovníků se zahraniční zkušeností ve vzdělávacích a výzkumných organizacích kraje. „Nově budou preferovány dlouhodobější pobyty. O zahraniční odborníky máme velký zájem a v úzké spolupráci s Plzeňským krajem jim zde můžeme představit místo, kde budou chtít dlouhodobě působit a pomohou rozvíjet nejen univerzitu, ale i celý region,“ říká závěrem Markéta Ulčová. ●

International Staff Week už dvakrát otevřel Západočeskou univerzitu světu

Rector ZČU Miroslav Holeček připíjí zahájení druhého ročníku International Staff Week

Utužit partnerství, která už existují, a navazovat nová, to jsou dva hlavní cíle akce pořádané pracovištěm International Office ZČU.

Zástupci devíti zemí a třinácti univerzit se v květnu 2019 setkali na Západočeské univerzitě v Plzni. Proč? Přilákal je už druhý ročník akce International Staff Week, který pořádala International Office ZČU.

Hlavním cílem International Staff Weeku je šíření dobrého jména Západočeské univerzity i za hranicemi republiky. Na patnáct účastníků letošní akce, mezi nimiž nechyběli tradiční partneři ZČU jako finský HAMK, maďarská Corvinus University of Budapest či francouzská Université de Limoges, čekal bohatý program, který zahrnoval nejen prohlídku kampusu a odborné workshopy na často diskutovaná témata jako dopad příchodů studentů nebo kreditová mobilita, ale i návštěvu pivovaru nebo prohlídku centra

Plzně. Kromě kolegů z mezinárodních kanceláří tentokrát přijali pozvání do Plzně i pracovníci univerzitních knihoven, kteří měli částečně oddělený odborný program, připravený na míru týmem Univerzitní knihovny ZČU.

Stejně důležité jako upevňování stávajících partnerství je ovšem navazování partnerství nových, a také to druhý ročník International Staff Weeku splnil. Například Fakultě aplikovaných věd se otevřely nové možnosti partnerství a studijních stáží na institucích, jako je španělská Universidad Loyola Andalucia či belgická Haute Ecole Louvain en Hainaut v Monsu. Zástupci dalších fakult zase akci využili k navázání spolupráce v jiných projektech – třeba Fakulta ekonomická uzavřela s Corvinus University v Budapešti partnerství v projektu Visegradských fondů. International Staff Week, podporovaný projektem ESF (CZ.02.2.69/0.0/0.0/16_015/0002287), se bude konat i v roce 2020. ●

STUDENTI SE MOHOU PODÍVAT DO CELÉHO SVĚTA

Co je internacionalizace?

Internacionalizace je jeden z hlavních cílů Západočeské univerzity a dělí se na dvě části.

1

Internacionalizace doma, to je příprava prostředí na ZČU, aby byla schopna přijímat zahraniční studenty i zaměstnance. Postupně se buduje dvojjazyčný kampus i takzvané Welcome Centre (více na str. 38), nejen učitelé, ale všichni zaměstnanci od kolejí a menz přes Helpdesk po knihovnu si zvyšují jazykové kompetence, ty nejdůležitější dokumenty a služby se z českého jazyka překládají do anglického.

2

Internacionalizace ven, to je podpora mobilit studentů i zaměstnanců, mezinárodních výzkumných i vědeckých projektů. Vše slouží ke zvyšování prestiže univerzity, a to nejen z pohledu ze zahraničí. I pro české studenty je škola atraktivnější, když vědí, že má ve světě dobré jméno a spolupracuje s prestižními organizacemi.

Studenti Západočeské univerzity dnes mohou dělat něco, o čem se jejich předchůdcům nesnilo. Totiž za výukou nebo za praxí vyjet doslova do celého světa. Stačí chtít a vědět, jak na to.

Studentské mobility, jak se výjezdům českých studentů do zahraničí a příjezdům zahraničních sem říká, jsou patrně tou nejviditelnější částí procesu internacionalizace, který je pro naši školu klíčový (viz tabulku). Co k nim studentům pomáhá? Především programy ERASMUS+ a INTER. Koordinuje je pracoviště International Office ZČU, zodpovědné za mezinárodní vztahy naší univerzity.

ERASMUS+ i INTER vysílají studenty na praktické nebo studijní stáže. Hlavní rozdíl mezi oběma programy je, že ERASMUS+, který mohou využívat i čerství absolventi, se týká jen členských zemí Evropské unie a hradí ho evropské peníze, zatímco díky INTERU, což je program Západočeské univerzity podporovaný ministerstvem školství, může student vyjet i mimo EU. V rámci programu ERASMUS+ jsou sice studijní výjezdy minimálně tříměsíční, ale většinou trvají celý semestr, protože studenti musejí během pobytu získat potřebný počet kreditů. Program INTER, díky němuž se ze studentů stávají takzvaní freemovers a unijní hranice pro ně neplatí, je určen ke kratším pobytům – minimálně třicetidenním.

I v programu s přesně danými podmínkami, jakým je ERASMUS+, ale existují výjimky. EU totiž může prostřednictvím kreditové mobility, neboli kreditovky, podpořit také výjezd mimo členské státy, nejčastěji do takzvaných třetích zemí. Fakulty či katedry, které tam chtějí studenty vyslat, musí mít v zemi partnery, zažádat je, a pokud uspějí, zařídí ERASMUS+ i výjezd mimo EU. Ze Západočeské univerzity se tak díky kreditovce už vyrazilo do Maroka, Srbska, Běloruska, Etiopie, Íránu nebo Izraele.

Za poslední tři roky vyjelo z celé Západočeské univerzity do zahraničí téměř 1200 studentů. Podle vedoucí International Office ZČU Jany Ovsjannikové využívali nejčastěji právě programy ERASMUS+ a INTER, ale pomohly jim i další. „Studenti vyjíždějí do zahraničí

také díky podpoře bavorské vlády, Norských fondů a programů jako jsou DAAD, Aktion, CEEPUS nebo jiné fakultní projekty. International Office tyto programy zprostředkuje a na rozdíl od ERASMUS+ nebo INTERU, které řešíme od výběrových řízení po vyplacení financí, je nespravuje,“ říká.

I když se nejedná o žádná dramatická čísla, počet studentů, kteří se vydávají do zahraničí, v posledních třech letech poklesl. V akademickém roce 2016/2017 jich bylo 407, v akademickém roce 2017/2018 šlo o 391 a v akademickém roce 2018/2019 o 368 studentů. Proč? Třeba kvůli demografické křivce. „Studentů je teď obecně méně než před několika lety, takže procentuálně se počet výjezdů o tolik nesnížil. Stejně jako my se ale po příčinách ptají vysoké školy po celé Evropě. Jedním z důvodů může být třeba dnešní technicky vyspělá doba, v níž studenti jednou kliknou a mohou chatovat s kolegy z Tchaj-wanu nebo Austrálie. Projevuje se také bezpečnostní situace, kdy studenti nebo jejich rodiny mají někdy obavu vyjet. Ukázalo se to třeba před dvěma lety po teroristických útocích ve Francii, Německu a Velké Británii,“ pokračuje Jana Ovsjanniková.

V akademickém roce 2018/2019 studenty nejvíce lákaly pobyty v Německu, Španělsku, Itálii, Polsku a Francii. Vyráželi ovšem i do zemí, jako je Čína, Kyrgyzstán, Írán nebo Omán. Studentské mobility propaguje ZČU například na akcích International Day a Erasmus Night, o nichž se dočtete na následujících dvou stranách.

Na rozdíl od výjezdů však stoupá počet studentů, kteří na Západočeskou univerzitu za studiem či za praxí přijíždějí. V akademickém roce 2016/2017 jich bylo 386, v akademickém roce 2018/2019 už 421. Za čím dál vyššími čísly hledejme i studenty z asijských zemí, kteří mají o příležitosti v České republice i celé Evropě v poslední době stále větší zájem, nicméně v akademickém roce 2018/2019 přijížděli studenti nejvíce z Ruské federace, Francie, Polska, Turecka a Španělska. ●

Den a noc pro výjezdy do zahraničí

International Day 2018

Erasmus Night 2019

Doslova ve dne v noci se mohou studenti Západočeské univerzity od akademického roku 2018/2019 informovat o možnostech výjezdů do zahraničí. Akce, které jim to umožňují, mají totiž den i noc v názvu – jsou to International Day a Erasmus Night.

International Day

International Day vznikl jako akce pořádaná pracovištěm International Office, tehdy ještě Zahraničními vztahy. První ročník byla vlastně hra, která v prostorách plzeňského DEPO2015 zvala na procházku po stáncích zahraničních univerzit, jejich součástí, center a studentských organizací. Bylo se rozhodně s čím se seznamovat, protože do Plzně kvůli nim dorazili zástupci šesti vysokých škol – za Německo Ostbayersische Technische Hochschule Regensburg, Uni Bayreuth, Ostbayersische Technische Hochschule Amberg-Weiden a Universität Augsburg, za Španělsko Escuela de Arte de Jerez a za Slovensko Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici.

International Day vznikl jako akce pro studenty ZČU i středoškoláky. Všechny zahraniční univerzity, stejně jako ZČU a studentské organizace, představovaly návštěvníkům International Day možnosti studia či stáží. A to byla teprve první část programu! Ve druhé části si totiž vzaly slovo známé osobnosti, které hovořily o cestování z mnoha úhlů pohledu. O své zkušenosti se podělili také absolventi programu ERASMUS+, kteří se nedávno vrátili ze zahraničního výjezdu. Zahraniční studenti, kteří právě studovali v Plzni, pozvali své české přátele na jídla z jejich tradiční kuchyně.

Akce se zalíbila a DEPO2015 hostilo na podzim 2019 i její druhý ročník, tentokrát s hosty – cestovateli Pavlem Liškou, Janem Révaiem a Hynkem Bernardem neboli Vandráký. Také International Day podporuje projekt ESF (CZ.02.2.69/0.0/0.0/16_015/0002287).

Erasmus Night

Jako noc na den navazuje na International Day akce Erasmus Night. S nápadem na její první ročník, na večer složený z příběhů studentů navrátilivších se z výjezdů do zahraničí, přišel student Fakulty ekonomické. Vedení fakulty se jeho myšlenka líbila a akce se ujala, a tak se na druhém ročníku spolu s ekonomickou podílely také fakulty filozofická, elektrotechnická a fakulta aplikovaných věd. Tým, který bude v roce 2020 pořádat Erasmus Night potřetí, se rozroste ještě o zástupce Fakulty pedagogické.

Erasmus Night má konkrétnější náplň než International Day. Zážitky studentů z různých fakult, kteří strávili nějaký čas v zahraničí, při ní mají hlavní slovo. Studenti se střídají před promítacím plátnem a s mikrofonom v ruce a za pomoci prezentací mluví o svých osobních zkušenostech s pobyty, o ubytování, financích, studiu a uznání kreditů ze zahraničí... Návštěvníci i organizátoři Erasmus Night se shodují, že takto autenticky podané zážitky jsou často nejen zábavnější, ale také více motivující.

Prezentační stánky součástí ZČU, které studentům možnost vyjet do zahraničí nabízejí, ovšem ani na Erasmus Night nemohou chybět. A když se zrovna nehovoří a nepředávají vědomosti, je čas na zábavu a na hudbu – například druhý ročník uzavřel koncert populární kapely Slza. ●

My a ERASMUS+

Česka Michaela Maroušková a Turek Yusuf Bakir mají něco společného – oběma je 23 let, oba se nebáli a odhodlali se nejen cestovat, ale také studovat v zemi, kterou neznali. Díky vzdělávacímu programu ERASMUS+ strávila Michaela, studentka Fakulty ekonomické ZČU, jeden semestr ve Finsku, na univerzitě aplikovaných věd HAMK v Hämeenlinně, a Yusuf přijel z Turecka do Plzně, aby se z jeho Erasmu stala stáž a ze stáže pak regulérní studium Fakulty strojní. Pro ostatní studenty mají Michaela i Yusuf stejný vzkaz: Jděte do toho! Oběma jsme položili deset otázek.

**Michaela
Maroušková**

1. O Erasmu jsem se poprvé dozvěděla...

...od starších kamarádů a známých, co už byli na vysoké, když já jsem ještě byla na střední škole. S Erasmem jsem se seznámila blíže až na vysoké škole prostřednictvím všech možných akcí na toto téma.

2. Proč zrovna Finsko?

Pro mě bylo primárním cílem zlepšit se v cizím jazyce – v angličtině. Jelikož jsem se ale na Erasmus hlásila až na navazujícím studiu, nemohla jsem si vybrat univerzitu v Anglii, protože v nabídce byly jen bakalářské obory. Když jsem si pročítala nabídku dalších univerzit, narazila jsem na Finsko. Finsko – země, kde se mluví jedním z nejtěžších jazyků na světě, ale většina populace umí anglicky na výbornou. Došlo mi, že Finsko je velká výzva, obzvlášť když den trvá 6 hodin a teploty se pohybují okolo -20 stupňů. Přesvědčilo mě i to, že finské školství se považuje za jedno z nejlepších na světě.

3. Co jsem v Hämeenlinně dělala?

No přece studovala! Hämeenlinna je taková poloviční Plzeň. Kampus se také nachází daleko od centra, ale městská doprava už tam tak příjemná není – 3,70 eur za jednu cestu si rozmyslíte. Nezbylo mi nic jiného, než chodit pěšky. Na druhou stranu, mít saunu přímo

v areálu ubytování zdarma nebylo na škodu. Nejvíce času jsem stejně strávila nad věcmi do školy nebo s bandou „erasmáků“.

4. Univerzita aplikovaných věd Häme je...

...jednou z těch nejlepších univerzit, co jsem zatím viděla. Cílem učitelů nebylo nechat nás ležet v knížkách, ale najít způsob, jak a kde správné informace získat. Jak už název Applied Sciences napovídá, studium je více zaměřeno na praktickou stránku oboru, který zrovna studujete. Výuka byla postavená na projektech pro konkrétní firmy, kdy jsme spoustu firem navštívili osobně. Celkově mě systém výuky velmi nadchnul.

5. Hämeenlinna je...

...město ležící mezi většími finskými městy Helsinky, Tampere a Turku, kde se nachází více zajímavostí a aktivit pro volný čas. Všude se dostanete vlakem i autobusem. Zdejší hokejový tým letos vyhrál nejvyšší finskou soutěž, takže jsem si připadala občas jako v Plzni.

6. Největší rozdíl mezi Českou republikou a Finskem?

Rozhodně v lidech. Finové jsou velcí introverti. Neusmějí se a nezačnou si s vámi povídat, ale jakmile se najde důvod ke konverzaci a zjistí, že vám můžou důvěřovat, jsou otevření a velmi nápomocní. Všichni umí anglicky nebo znají alespoň základy, takže se v pohodě domluvíte třeba i s důchodci. Je to určitě i tím, že v televizi nemají dabing a všechny filmy jsou v originálním znění s finskými titulky.

7. Nejlepší zážitek z Erasmu?

Laponsko. Přes studentskou organizaci jsme se tam o jarních prázdninách vydali na týden, viděli jsme polární záři, řídili psi spřežení, navštívili rodinnou sobí farmu, dali jsme si saunu v Norsku a následně

se vykoupli v Severním ledovém oceánu a vyzkoušeli si arktickou výzvu – vyvrtat díru do ledu na jezeře a rybařit, rozdělat oheň bez sirek a stopovat v noci ve sněžnicích. Prostě Finsko, jak má být!

8. Největší problém s Erasmem?

Možná se budete smát, ale asi rozbité topení! Nebylo zrovna příjemné si několik dní přitápět troubou v kuchyni, když bylo venku -20 stupňů.

9. Vtipná historka z Erasmu?

Vydaly jsme se společně s Francouzskou, Španělkou a Finkou na menší výlet Norsko – Švédsko – Finsko. Ze Švédska jsme měly objednaný trajekt do Finska. Přišly jsme na přepážku s číslem rezervace a pán na pokladně nám sdělil, že jsme přišly pozdě. Vyděšené jsme se na sebe všechny podívaly, protože jsme byly v přístavu o dvě hodiny dříve, než byl plánovaný čas odjezdu. Nakonec vyšlo najevo, že jsme tam o měsíc dříve! Naštěstí jsme se na trajekt dostaly za stejnou cenu a dojely zpět do Finska.

10. Vzkaz ostatním studentům:

To, co říkají všichni: Pokud to alespoň trochu jde, rozhodně někam vyjeďte! Máte před sebou celý život, tak kdy jindy vyjet do zahraničí na několik měsíců, osamostatnit se, získat nespočet zkušeností a zážitků, poznat novou kulturu a nové lidi a hlavně – získat další odrážku do životopisu! ●

**Yusuf
Bakir**

1. O Erasmu jsem se poprvé dozvěděl...

...od svého spolubydliče. Studoval jsem v Turecku bakalářský program, on byl na Erasmu a jeho zážitky, které jsem měl z první ruky, mě velmi ovlivnily.

2. Proč zrovna Plzeň?

Můj spolubydliče byl na Erasmu právě v Plzni. Sluší se také dodat, že v Turecku máme pivo Efes Pilsen, díky němuž se pro mě z plzeňského piva stala jakási legenda. Musel jsem ho vyzkoušet.

3. Co v Plzni dělám?

Původně jsem měl v plánu tady strávit Erasmus, jenomže pak se věci neočekávaně změnilly. Kombinace toho, že jsem tu byl spokojený, dobrých vztahů s mými učiteli a také dávky štěstí mě nejprve nasměrovala ke stáži a nakonec vedla k tomu, že jsem zůstal jako student na plný úvazek.

4. Západočeská univerzita je...

...příjemné místo, kterým se z nové výzvy stala díky laskavým a vstřícným učitelům. Jednou z jejich velkých výhod je, že je právě v Plzni.

5. Plzeň je...

...malé město s krásnou přírodou.

6. Největší rozdíl mezi Tureckem a Českou republikou?

Ve srovnání s velkými tureckými městy tady vládne pomalejší životní styl. Česká republika má také dobrou polohu ve středu Evropy, díky níž jsem měl příležitost snadno navštívit okolní země, jako je Polsko nebo Německo.

7. Nejlepší zážitek z Erasmu?

To je pro mě každé setkání s novými lidmi a poslouchání šílených příběhů o tom, jak žijí u nich doma.

8. Největší problém s Erasmem?

Určitě jazyková bariéra a poznání, že angličtina vám tu nemusí stačit k vyřešení každodenních problémů.

9. Vtipná historka z Erasmu?

Pokoušel jsem se bruslit. V Turecku bruslení není zdaleka tak populární jako tady a já sám jsem spíše „mořský člověk“, takže jsem neměl žádnou zkušenost a hlavně ani ponětí, jak bude moje snažení na jednu stranu zábavné pro mé přátele a na druhou stranu bolestivé a studené pro mě. Přes spoustu pokusů, selhání a pádů, kdy jsem se vzdával myšlenky na bruslení a zpochybňoval všechna svá životní rozhodnutí, na ten den vzpomínám jako na den plný smíchu a zábavy.

10. Vzkaz ostatním studentům:

Studentům, kteří o programu Erasmus přemýšlejí, bych vzkázal, ať o něj usilují. Přestože papírování je někdy strašidelné, to dobrodružství za to opravdu stojí. ●

ZČU&mezinárodní studentské organizace

Ve Studentském centru v budově Fakulty filozofické v Jungmannově ulici sídlí mezinárodní studentské organizace, které působí na Západočeské univerzitě v Plzni. Studenti nejen využívají jejich služeb, ale zároveň se také stávají jejich členy. Co jim mohou organizace s tajuplnými zkratkami místo názvů nabídnout?

AIESEC

Association Internationale des Étudiants en Sciences Économiques et Commerciales

Přestaň být turistou, vyjeď na stáž, vzkazují studentům členové organizace, která jim stáže zprostředkovává. AIESEC dokáže zajistit mezinárodní výměnu studentů i odbornou praxi v zahraničních firmách nejen v Evropě, nýbrž po celém světě, a mladým lidem tak pomáhá rozvíjet se. Studenti Západočeské univerzity mohou AIESEC znát díky projektům, jako jsou například Prvákoviny nebo HelpChat.

AEGEE

Association des Etats Généraux des Etudiants de l'Europe

Evropské fórum studentů je nevýdělečná a nepolitická mezinárodní organizace otevřená všem. Nezáleží na tom, na jaké vysoké škole studujete, jaký je váš obor či zaměření nebo jaké máte názory – hlavní je myšlenka evropské spolupráce mladých lidí, kterou AEGEE šíří. Aby k tomu mohlo dojít, pořádá setkání studentů, konference, letní univerzity a podobně. Vše pod heslem Some call it Europe, we call it home!

ELSA

The European Law Students' Association

Na rozdíl od ostatních organizací je ELSA úzce zaměřená – sdružuje studenty práva z celé Evropy a zajišťuje, aby se setkávali na akcích, které jim umožní osobní rozvoj, seberealizaci a při nichž získají nové zkušenosti v oblasti práva. Organizaci kromě studentů tvoří i mladí právníci, a studenti Fakulty právnické ZČU díky její plzeňské pobočce ELSA Pilsen mohou při seminářích a konferencích poznávat významné osobnosti českého i mezinárodního dění, nabírat vědomosti i cenné kontakty.

IAESTE

International Association for the Exchange of Students for Technical Experience

Zvyšování úrovně odborných a jazykových znalostí nejen studentů, ale také absolventů, je cílem organizace IAESTE. Organizuje proto mezinárodní výměnný program studentů, zprostředkovává jim odborné praktické stáže v zahraničních firmách, pořádá veletrh pracovních příležitostí a zároveň s ním vydává také katalog pracovních příležitostí. Tuzemská pobočka IAESTE Czech Republic každoročně zprostředkuje stáže zhruba stovce českých a stovce zahraničních studentů.

ESN

Erasmus Student Network

O tom, co je Erasmus+, už byla řeč (viz str. 10, 11), ale co je Erasmus Student Network? Skupina studentů, která se coby nezisková organizace stará o ty, kteří do Plzně přijíždějí ze zahraničí. Pomáhají jim s aklimatizací v novém prostředí, organizují pro ně zajímavé akce od výletů po kulturu či sport... Jsou to jejich kamarádi – buddies, kteří se podílejí například na akcích SocialErasmus nebo Mov'in Europe!, a jejich řady může rozšířit každý, kdo má chuť.

Studentské organizace se podílejí i na pořádání různých akcí. Na tradičním Veletrhu pracovních příležitostí spolupracuje IAESTE se Stavovskou unií studentů

Erasmus není jen pro studenty

Řekne-li se ERASMUS+, vybaví se člověku především zahraniční pobyty studentů, nicméně tento program do věta vysílá také zaměstnance vysokých škol. Od Mobilit 3.0 a Academy Career, které tu jsou pro vědeckovýzkumné pracovníky (představili jsme je na stranách 4, 5 a 8), se však zaměstnanecký ERASMUS+ liší.

„V rámci ERASMU+, který se dělí na výukovou mobilitu a na školení, totiž mohou do zahraničí vyjíždět všichni pracovníci Západočeské univerzity. Pobyt jsou na rozdíl od Mobilit 3.0 a Academy Career krátkodobější, minimálně dvoudenní,“ říká Jana Ovsjanniková, vedoucí pracoviště International Office, které výjezdy zaměstnanců koordinuje stejně jako výjezdy studentů.

Na rozdíl od studentů se zaměstnancům univerzity chce do zahraničí rok od roku více. Před třemi lety jich díky ERASMU+ vycestovalo 110, v loňském roce už 195, nejčastěji do Německa, na Slovensko nebo do Velké Británie. „Zaměstnanci se o výjezdy hlásí svému nadřízenému, který ví, kolik lidí z jeho pracoviště může vyjet. Ve většině případů už zaměstnanci vědí, kam by rádi vyjeli – tím se také liší od studentů, kteří někdy ani nemají představu, pouze chtějí do zahraničí na Erasmus,“ pokračuje Jana Ovsjanniková.

Větší zájem o výjezdy s ERASMEM+ mají zaměstnanci, kteří míří za školením. Takzvaná učitelská mobilita není až tak využívána, protože pro učitele znamená podmínku přednášet v zahraničí v cizím jazyce, což je na přípravu náročnější. Všichni vyjíždějící mají společné

to, že je International Office financuje z grantu, který dostane a který jim pokryje veškeré potřebné náklady. „Je to také důvod, proč výjezdů zaměstnanců přibývá. Evropská unie, která program ERASMUS+ financuje, ho totiž bere jako jednu z aktivit, které se osvědčily, opravdu fungují a mají viditelný efekt. Ačkoliv vysílání zaměstnanců a učitelů není pro EU prioritou, tou zůstávají stále studenti, je na jejich výjezdy k dispozici stále více financí. Zájem je rok od roku větší,“ dodává Jana Ovsjanniková.

Zaměstnanci mohou stejně jako studenti pro výjezdy s ERASMEM+ využívat i kreditovou mobilitu, která jim dovolí vyjet i mimo země Evropské unie, pokud s nimi má jejich pracoviště uzavřené partnerství.

Samozřejmě díky programu ERASMUS+ zároveň přijíždějí zaměstnanci zahraničních vysokých škol na Západočeskou univerzitu, nicméně takové návštěvy nemusí vždy řešit přímo International Office, o cesty zaměstnanců se totiž starají i pracoviště, která je přijímají. Z dalších programů, které využívají nejen studenti, ale také hostující, jmenujme například CEEPUS, Norské fondy, rakouský program Aktion a další. ●

Úroveň výzkumu je na ZČU velmi vysoká

Levon Gevorkov pochází z Gruzie, malé hornaté země v oblasti Kavkazu, poblíž Černého moře. Doktorské studium absolvoval v Estonsku na Tallinské technologické univerzitě. Následně měl v úmyslu přihlásit se do programu pro postdoktorandy, a ten vhodný našel na Západočeské univerzitě v Plzni, kam přijel v rámci programu Mobility 3.0. „Jsem moc rád, že mám příležitost věnovat se svému výzkumu na tak skvělé univerzitě,” říká.

Čím přesně se ve výzkumném centru RICE zabýváte? Na začátku bych rád citoval slavného britského spisovatele ze 17. století Thomase Fullera, který řekl: „Nikdy nebudeme znát hodnotu vody, dokud nevyschne studna.“ S tím naprostou souhlasím – ale i když je studna plná, pořád potřebujeme vodu, případně jinou tekutinu, dostat od zdroje k lidem. Za časů Thomase Fullera lidé používali kbelíky, dnes jsou to čerpadla, zejména odstředivá. Ty se ve velkém měřítku používají pro distribuční systém vody. Když si doma otevřete kohoutek v kuchyni a teče z něj voda, je to proto, že ve vodárně je odstředivé čerpadlo, které zajistí potřebný tlak a průtok. Tato čerpadla zajišťují přibližně 80–90 procent veškeré produkce vody. Proto je to hodně důležité téma. Zmíněné přístroje totiž spotřebovávají spoustu elektřiny. Neexistuje přesný výpočet, ale podle statistik je to zhruba 40 procent celkové spotřeby elektřiny. Můžeme je najít všude okolo nás – v průmyslu, v domácnosti, dokonce i v autě, kde jsou součástí chladicího systému. Výzkum v uvedené oblasti je klíčový proto, abychom tyto systémy mohli optimalizovat a snížit tak podíl spotřebované elektřiny.

Na co konkrétně se tedy zaměřujete?

Zabývám se „chytrými“ čerpacími systémy, které můžeme zkoumat například prostřednictvím tzv. modelového přístupu. Simulační model popisuje chování systému, a my ho tak můžeme dále vyvíjet a zlepšovat. Tyto modely se používají například u tzv. systému řízení energie, na jehož základě můžeme zdokonalovat práci odstředivého čerpadla.

Kdy jste se tomuto tématu začal věnovat?

Založil jsem na něm svoji doktorskou práci. Tady v ní pokračuji a společně s kolegy z RICE se snažíme najít způsob, jak tento systém udělat odolnější a flexibilnější. Mezi aplikacemi, kterými se zabývám, jsou solární čerpací vodní systémy. Jak víte, v mnoha zemích, především

v rozvojových oblastech v Africe a Asii, je obrovská poptávka po vodě. Lidé trpí jejím nedostatkem, jsou tam problémy s hygienou – to vše má vliv nejen na zdraví populace, ale také na ekonomiku těchto zemí. Jednou z možností, jak tyto problémy řešit, je využívat obnovitelné zdroje. V rozvojových zemích a také v některých evropských oblastech, kde chybí připojení k elektrické síti, můžou být solární vodní systémy dobře využitelné v zemědělství nebo v domácnostech.

Jsou ve vašem výzkumném týmu kromě vás i další zahraniční vědci?

V našem mobilitním programu je několik zahraničních vědců, kteří působí v RICE, ale v jiných oblastech. Na tomto konkrétním projektu pracuji s jedním českým kolegou a jinak většinou spolupracuji s výzkumným týmem zaměřeným na výkonovou elektroniku a pohony.

Jak dlouho už jste na Západočeské univerzitě?

Na začátku to bylo půl roku, později se objevila možnost prodloužit si pobyt o další rok, takže dohromady je to rok a půl. Budu zde do začátku dubna 2020.

Plánujete se potom vrátit do Gruzie nebo do Estonska?

Zatím nejsem rozhodnutý. Chtěl bych předtím získat nějaké další zkušenosti, takže bych rád ve svém výzkumu ještě chvíli pokračoval v některé z evropských zemí.

Proč jste si vybral právě plzeňskou univerzitu?

To je zajímavý příběh – bylo to tak trochu dílo náhody a štěstí. V rámci programu ERASMUS+ přijel na naši tallinskou univerzitu hostující lektor ze ZČU, který působí právě v RICE, a já jsem přišel na jeho přednášku. Předtím jsem ani nevěděl, že existuje nějaká Západočeská univerzita! Po přednášce jsem se s ním spojil, začali jsme se bavit o dalších projektech na RICE a já jsem si uvědomil, že úroveň výzkumu je zde velmi vysoká – odpovídající všem mezinárodním standardům. Nevybíral jsem si tedy mezi neznámými univerzitami, ale už předem jsem měl představu o tom, jak probíhá výzkum na Fakultě elektrotechnické.

Jste v praxi s pracovním prostředím a podmínkami spokojený?

Velmi! Byl to jeden z důvodů, proč jsem si vybral Západočeskou univerzitu. Máte velice pěkné a dobře

vybavené laboratoře s moderními přístroji a jsou zde rovněž vynikající výzkumníci, zkušeni, s hlubokými teoretickými znalostmi. Všechno mi tu vyhovuje, a navíc – vaše země je nádherná! Opravdu se mi tady líbí. Předtím jsem ji už jednou navštívil – ale když jste v nějaké zemi jenom jako turista, je to jiné. Pokud tam ale nějakou dobu žijete, můžete lépe poznat její kulturu a historii. Máte opravdu velké štěstí, protože máte nádhernou zemi, zajímavou historii a spoustu pozitivních a svobodomyslných lidí bez předsudků. Hlavně u mladých lidí pozorují, jak jsou cílevědomí a odhodlaní stát se vynikajícími odborníky ve svém oboru.

Jaká místa jste si oblíbil v Plzni?

Jedno z mých oblíbených míst je náměstí s překrásnou katedrálou a také okolní parky, kde je možné skvěle relaxovat, hlavně v létě. Líbí se mi, že tady můžu i vyrazit na túru, třeba na Radyni, kde je moc hezký výhled na Starý Plzenec a na Plzeň. Poloha města je skvělá a máte spoustu míst, kde se dá příjemně trávit volný čas.

Máte příležitost podívat se také trochu po Čechách?

Zatím jsem bohužel moc necestoval. Navštívil jsem samozřejmě Prahu, což je taková povinná návštěva pro každého cizince žijícího v České republice. Moc se mi líbilo v Kutné Hoře a na Karlštejně, teď aktuálně plánuji návštěvu Českého Krumlova. Česká republika je opravdu skvělá země – nejen pro výzkum, ale i pro samotný pobyt.

Naše hory jsou ale pro vás asi trochu malé...

To je pravda, ale aspoň máte Šumavu, ta je moc krásná a je blízko.

Měl jste příležitost naučit se aspoň trochu česky?

Díky nabídce programu Mobility 3.0 jsem měl možnost navštěvovat kurzy češtiny, organizované přímo pro nás. Naučil jsem se pár základních výrazů a můžu říct, že čeština je hodně specifická, ale zároveň pro mě není zase tolik obtížná. Je těžká, pokud jde o gramatiku, ale nikoli z hlediska slovní zásoby. V Gruzii mluvíme i rusky, což je jazyk, který je s češtinou spřízněn.

A česká kuchyně?

Je opravdu tak sytá, jak s oblibou tvrdí cizinci?

Abych řekl pravdu, gruzínská kuchyně je taky založená hodně na mase, takže jsem na to zvyklý. Jedno z mých nejoblíbenějších českých jídel je guláš. Každý říká, že svíčková je „víc české“ jídlo, ale já mám stejně radši guláš – umíte ho uvařit lépe než Maďaři!

Žijete teď také v hlavním městě piva...

Víte, Gruzie produkuje hodně vína, byla to vlastně první země, kde před mnoha tisíci lety začala růst vinná réva. Takže já jsem zaměřený spíš na víno, a tady u vás mi moc chutnají moravská vína. Když je srovnám

s klasickými gruzínskými víny, řekl bych, že vína z Moravy mají opravdu skvělou chuť.

Když se vrátíme k vašemu působení na Západočeské univerzitě, jakou nejdůležitější věc jste se tady naučil a co se čeští kolegové naučili od vás?

Nazval bych to „vzájemným benefitem“. Jak jsem se zmínil, věnoval jsem se svému výzkumnému tématu už dříve, takže nějaké znalosti jsem si s sebou přinesl z Tallinské technologické univerzity, která je jednou z hlavních technických univerzit v Pobaltí a má velmi silné vazby na finské a švédské univerzity – Lund, Helsinki a Aalto. Měl jsem tedy nějaký teoretický základ ze svého předchozího působení, ale tady jsem samozřejmě dostal díky svým českým kolegům spoustu nových nápadů a impulsů. Některé z těchto nápadů nyní uvádíme do praxe a je to určitě přínosné pro obě strany.

Máte na závěr pro Západočeskou univerzitu nějaký vzkaz?

Především bych chtěl moc poděkovat všem ze skvělého týmu zajišťujícímu program Mobility 3.0, protože nás obrovsky podporovali – bez jejich pomoci by bylo mnohem složitější vypořádat se s celou tou administrativou a integrovat se do nového prostředí. Pokud bych mohl něco doporučit, bylo by dobré, kdyby se ZČU prezentovala aktivněji na veletrzích a dalších akcích v zahraničí, a získávala tak více zahraničních studentů. Ti zde potom pomohou vytvořit mezinárodní atmosféru, což je pro každou univerzitu velkým přínosem. ●

Levon Gevorkov, Ph.D.

**1980*

pochází z Gruzie / absolvent Tallinské technologické univerzity v Estonsku / na ZČU přijel v rámci programu Mobility 3.0

Stopy ZČU ve světě

Jak může vypadat otisk, který zanechá Západočeská univerzita? Vydejte se s námi po stopách, které můžete najít po celém světě – jsou to úspěšní lidé, jejich úspěšné myšlenky i počiny, na něž můžeme být hrdí. A díky jednomu takovému počinu se stopa Západočeské univerzity objeví dokonce i na Měsíci.

Centrum pokročilých jaderných technologií

Fakulta strojní, Fakulta elektrotechnická

Pod hlavičkou ZČU vzniklo strategické konsorcium Centrum pokročilých jaderných technologií (CANUT), které spojuje mezinárodně uznávané výzkumné instituce a průmyslové podniky s dlouhou historickou tradicí. Komplexně pojatý dlouhodobý výzkumný záměr v oblasti jaderných technologií pro stávající i nová jaderná zařízení se zabývá například inovací jaderných palivových cyklů, vývojem obalových souborů pro dlouhodobé skladování vyhořelého jaderného paliva, vývojem manipulátorů pro kontrolu tlakové nádoby a zřízení primárního okruhu. Do řešení jednotlivých projektů se zapojují také studenti Fakulty strojní. Na snímku je kontejner ŠKODA 1000/19 pro vyhořelé jaderné palivo, na jehož vývoji se studenti podíleli.

ARIANE 6

Regionální technologický institut – RTI, výzkumné centrum Fakulty strojní

Regionální technologický institut spolupracuje se společností Aero-tech Czech, s.r.o., při vývoji technologie obrábění pro část kosmické rakety ARIANE 6. Je to nosná raketa vyvíjená Evropskou kosmickou agenturou, jejíž první zkušební let je v plánu na rok 2020. Raketa má mimo jiné dopravovat zařízení pro těžbu minerálů na povrchu Měsíce.

Cena Ladislava Sutnara

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Cenu Ladislava Sutnara každoročně již od roku 2012 předává děkan Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara – Sutnarky významným světovým osobnostem, pamětovým institucím a školám za jejich zásluhy o rozvoj a popularizaci oboru design. Do Plzně si pro toto vážené ocenění přijíždějí zástupci významných uměleckých škol, světoznámých muzeí a galerií i umělci a pedagogové. Přebírají ji při slavnostním ceremoniálu, jehož se účastní zástupci univerzity, fakult, plzeňské radnice a Plzeňského kraje. Cena Ladislava Sutnara už přivedla na univerzitu zástupce Cooper Hewitt Museum of Design, The J. Paul Getty Trust, Museum of Modern Art nebo Art Institute of Chicago. Dorazili také zástupci inkubátorů i center designu, která podporují jeho rozvoj a uplatnění absolventů vysokých škol – stockholmský ArkDes, Taiwan Design Center a Stichting NDSM z Amsterdamu. Vztahy navázané s lauréaty samozřejmě nekončí předáním ceny. Naopak jsou začátkem spolupráce.

Nereznoucí zátky

Nové technologie – výzkumné centrum, NTC

Ve vysokoškolském institutu NTC se kromě jiného zabývají také analýzou materiálů, a právě ta pomohla zachránit pověst plzeňského piva. Vědci z NTC totiž dostali od Plzeňského Prazdroje zakázku – stalo se, že zátky pivních lahví, které Prazdroj vyvezl do USA, zkorodovaly a rez pivo znehodnotil. Proč zátky zkorodovaly, zjistilo NTC právě důkladnou materiálovou analýzou a pivovar mohl na základě jejích výsledků přesně specifikovat výrobu zátek tak, aby se problém už v budoucnu neopakoval.

Unikátní tenké vrstvy

Fakulta aplikovaných věd, Nové technologie pro informační společnost – NTIS

Výzkumný tým vedoucího katedry fyziky, profesora Jaroslava Vlčka, a centra NTIS Fakulty aplikovaných věd ZČU vyvinul v roce 2013 unikátní metodu vysokorychlostní přípravy tenkovrstvých materiálů. Je to základ pro přípravu takzvaných chytrých oken, která si budou díky tenkému povlaku nanesenému na skle sama v závislosti na teplotě řídit průchod tepelného slunečního záření. Všechny výsledky, kterých plzeňský výzkumný tým dosáhl, zařadila Mezinárodní unie vakuové vědy, techniky a aplikací (IUVSTA) mezi pět nejlepších výsledků za období 2015–2018, jež nejvíce přispěly k rozvoji poznání a technologického pokroku v oblasti pokročilého povrchového inženýrství materiálů.

Lokomotivy z Plzně

Fakulta elektrotechnická, Regionální inovační centrum elektrotechniky – RICE

Díky dlouholeté spolupráci s plzeňskou Škodovkou se chytrá řešení zaměstnanců Fakulty elektrotechnické a jejího výzkumného centra RICE dostávají z Plzně do celé republiky i do světa pohodlně po kolejích. Například pro známou lokomotivu řady 263 s přezdívkou Princezna vyvinuli naši vědci v čele s profesorem Františkem Vondráškem takzvané vystřídané řízení hlavního pohonu, a neméně známé třívozové jednotky řady 471, které cestující znají jako dvoupodlažní vlaky City Elephant, jezdí rovněž díky Západočeské univerzitě. Pro City Elephant (na snímku) řešili naši vědci takzvané zapojení dvojité hvězdy neboli problematiku vyrovnávání napětí na sériově spojených vstupních kondenzátorech střídače. Další lokomotivy, na nichž spolupracovali vědci Fakulty elektrotechnické a RICE, hledejte například pod označením řada 114, řada 169 a především řada 380, což jsou nové rychlíkové třísystémové lokomotivy Škoda 109E. Kromě lokomotiv ale Západočeská univerzita se Škodovkou spolupracuje také na vývoji vozů MHD – metra, tramvají, trolejbusů, elektrobusů, hybridních autobusů... Jezdí například v USA, Číně, Itálii nebo Turecku.

Rychlá pomoc všem

Fakulta zdravotnických studií

Rychlou, kvalitní, efektivní a legislativě odpovídající přeshraniční zdravotnickou pomoc urgentně nemocným osobám na české i německé straně hranic se podařilo zajistit díky projektu Koncept koordinace a realizace přeshraniční spolupráce zdravotnických záchranných služeb. Zatímco před projektem nastávaly při předávání pacientů mezi českými a bavorskými záchranáři občas problémy, dnes je spolupráce naprosto špičková. Obě strany se propojily, překonaly legislativní bariéry a navázaly efektivní partnerství, které pomáhá chránit životy a dynamizuje proces ošetření pacienta na obou stranách hranice. Při projektu, na němž s Fakultou zdravotnických studií a Zdravotnickou záchrannou službou Plzeňského kraje spolupracoval Bavorský červený kříž i Technická vysoká škola v Deggendorfu, vzniklo také Kompetenční a koordináční centrum zaměřené na další zlepšování celého systému.

Marquette University

Fakulta ekonomická

Už v roce 1994 uzavřela Fakulta ekonomická smlouvu o spolupráci s Marquette University v USA. V roce 1997 pak došlo k první výměně týmu studentů a akademiků. Od roku 2002 se každoročně koná semestrální kurz, během kterého týmy studentů navštěvují partnerská pracoviště. Kromě toho, že tyto mobility posilují dlouholeté partnerství, spolupracují fakulta a univerzita na projektech, při nichž srovnávají případové studie z českého a amerického prostředí. Zpravidla deset studentů Fakulty ekonomické a deset studentů Marquette University pracuje od listopadu na společném projektu na některé ze zadaných témat. Vše vyvrcholí v březnu či dubnu, kdy američtí studenti navštíví Českou republiku a čeští pak jedou do USA, kde probíhá i závěrečná část. Již před samotnou výměnou jsou studenti v kontaktu s firmami a odborníky z praxe a dozívají se o specifických podmínkách pro podnikání a business v dané zemi. Informace pak zpracují do společných projektů. Během výměny je pro studenty naplánován bohatý program exkurzí do známých společností, kde mají jedinečnou příležitost setkat se s podnikateli i top manažery. Témata se každoročně obměňují a inovují, účastníci kurzu získávají unikátní znalosti, učí se pracovat v mezinárodním týmu a prezentují výsledky svého výzkumu v prostředí americké univerzity. Pro americkou univerzitu je toto partnerství stejně prestižní jako pro tu naši.

Castrum Novum

Fakulta filozofická

Akademici a studenti katedry archeologie Fakulty filozofické se od roku 2016 podílejí na výzkumu zaniklé římské kolonie Castrum Novum ze 3. stol. př. Kr. na katastru města Santa Marinella ve středním Laziu v Itálii. Při výzkumu ve spolupráci s Muzeem moře a starověké námořní plavby v Santa Severe a organizací Gruppo archeologico del territorio Cerite identifikovali například objekt veřejných římských lázní, městskou bránu nebo objekt sousedící s fórem. Relikty města Castrum Novum byly známy již v 18. století, nálezy z prvních vykopávek jsou dodnes součástí vatikánských muzeí.

Naši sportovci

Fakulta pedagogická, Fakulta strojní

Na ZČU se sportuje pod záštitou dvou fakult – na Fakultě pedagogické vznikl v roce 2018 program Western Stars, který sportovce sdružuje pod stejnojmennou značkou, na Fakultě strojní se o jejich výkony stará katedra tělesné výchovy a sportu, jejíž počátky sahají až do roku 1952, k bývalé Vysoké škole strojní a elektrotechnické v Plzni. Reprezentace nejen na domácích, ale také na celosvětových turnajích je pro naše sportovce samozřejmostí. Nejsou to přitom vždy jen meziuniverzitní klání (na snímku vidíte šťastné reprezentantky ZČU, které na 19. mezinárodním turnaji univerzit EuroMilano 2019 získaly bronz), ale řada našich studentů úspěšně nastupuje i v barvách sportovních klubů.

Jedno studium, dva diplomy, to je double degree

Double degree – programy, které odmění píli studentů nejen dvěma diplomy za jedno studium, ale také lepšími vyhlídkami do budoucna. Jaké nabízí Západočeská univerzita a jaké teprve bude nabízet?

Dobrá znalost jazyka a chuť to zkusit jsou dva základní předpoklady pro studenty, kteří pokukují po takzvaném dvojím diplomu. Double degree programy, jak se o dvojích diplomech hovoří častěji, jsou jednou z osvědčených cest propojování Západočeské univerzity s institucemi v zahraničí. Studenti díky nim mohou získat diplom na dvou univerzitách současně. Programy přináší absolventům řadu výhod a jsou stále žádanější, a tak se jejich nabídka na Západočeské univerzitě neustále rozrůstá.

Výhody dvojdiplomů

Fakulta ekonomická už od roku 2010 spolupracuje s německou Hochschule Hof a možnost bakalářského double degree studia nabízí studentům programu Ekonomika a management. Čekají na ně dva roky studia na ZČU a rok a půl v Německu, přičemž poslední půlrok je praktická stáž. Kromě toho, že získají český a německý diplom a tím i velké plus na trhu práce, si studenti zvýší jazykové dovednosti a z praktického semestru se může stát i jejich budoucí pracovní místo. Dvojí diplom pro stejný studijní program nabízí Fakulta

ekonomická také ve spolupráci s finskou univerzitou HAMK. „Rovněž pracujeme na double degree pro navazující stupeň studia, a to ve spolupráci s OTH Amberg-Weiden,“ říká proděkan pro internacionalizaci Jiří Preiss.

Fakulta pedagogická spolupracuje s Technickou univerzitou Chemnitz a jejich společný navazující magisterský double degree program má název Pedagogika pohybové prevence. Je vhodný pro absolventy bakalářského studia oborů Tělesná výchova pro vzdělávání, Tělesná výchova a sport či jiných sportovních a zdravotnických bakalářských programů, přičemž ze studentů se stanou absolventi s českým a německým diplomem po dvou letech. „Studují první dva semestry na své domovské univerzitě, třetí semestr na partnerské univerzitě a poslední semestr si mohou volit, kde své studium zakončí. Mezinárodnímu charakteru studijního programu odpovídá i jeho personální zabezpečení, kdy se na výuce podílejí nejen pracovníci z České republiky a Německa, ale také odborníci z Polska a Španělska,“ popisuje proděkan pro rozvoj fakulty Ladislav Čepička.

Fakulta elektrotechnická nabízí dva double degree programy, další chystá. „V současnosti máme smlouvu s univerzitou ESIEE v Paříži a s univerzitou THD – Technische Hochschule Deggendorf. Studia s THD

Deggendorf se účastní absolventi bakalářských studijních programů Elektronika a aplikovaná informatika a Telekomunikační a multimediální systémy a studia s univerzitou ESIEE studenti magisterských programů Elektronika a aplikovaná informatika, Průmyslová elektronika a elektromechanika, Telekomunikační a multimediální systémy a Diagnostika a design elektrických zařízení. Dále připravujeme novou smlouvu s univerzitou OTH Amberg-Weiden,“ konstatuje proděkan pro mezinárodní spolupráci a projekty Jan Michalík.

Fakulta filozofická bude od akademického roku 2020/2021 nabízet studentům bakalářský double degree program Cizí jazyky pro komerční praxi. Program spojí katedru románských jazyků s francouzskou UFR Lettres de l'Université d'Artois v Arrasu, s níž fakulta chystá ještě další double degree, tentokrát magisterský s názvem Učitelství francouzštiny pro střední školy. Tím ale budoucí dvojdiplomová nabídka této fakulty neskončí, protože její katedra germanistiky a slavistiky připravuje společný program Bavorská studia s univerzitou v Regensburgu.

Studujte anglicky

Stejně jako jiné vysoké školy ve světě nabízí i Západočeská univerzita studijní programy v angličtině. Fakulta elektrotechnická má nabídku takových programů jasnou – přesně kopíruje tu českou, takže vše, co lze na fakultě studovat česky, nabízí zároveň v angličtině. Fakulta ekonomická zase připravuje pro akreditaci doktorský studijní program v anglickém jazyce v programu Ekonomika a management. A na Fakultě filozofické spojí anglický studijní program hned čtyři katedry. „Katedra blízkovýchodních studií připravuje ve spolupráci s katedrou sociologie, katedrou politologie a mezinárodních vztahů a katedrou antropologie navazující magisterský program v angličtině Development and Globalization. Program bude cílit na zahraniční studenty nejen z oblastí postsovětského regionu, Blízkého východu a Afriky. Plánované zahájení je v akademickém roce 2021/2022,“ dodal proděkan pro vnější vztahy této fakulty Jan Záhořík. ●

Mluvit devíti jazyky? Umíme a naučíme

Od roku 2008 má Západočeská univerzita Ústav jazykové přípravy. Co všechno k němu patří a co nabízí studentům, zaměstnancům i veřejnosti?

US Point v roce 2013 otevřeli tehdejší americký velvyslanec v Praze Norman Eisen a rektorka ZČU Ilona Mauritzová

Znalost jazyků otevírá dveře do světa, to je motto Ústavu jazykové přípravy Západočeské univerzity, jehož 47 lektorů vzdělává studenty, zaměstnance i veřejnost. Učí je angličtinu, němčinu, latinu, španělštinu, ruštinu, francouzštinu, italštinu, čínštinu i češtinu pro cizince.

Asi nepřekvapí, že zdaleka nejvíce studentů se touží vzdělávat v angličtině. Druhým nejčastějším vyučovacím jazykem je ovšem latina, kterou mají povinnou studenti Fakulty zdravotnických studií, a pomyslné třetí místo patří němčině. V zimním semestru 2018/2019 docházela na jazykové kurzy téměř čtvrtina všech studentů ZČU. Mezi těmi, jež Ústav jazykové přípravy vzdělává, jsou i studenti, kteří před nástupem do prvního ročníku prošli oxfordskými testy úrovně jejich

znalostí angličtiny, a protože jejich znalosti nebyly dostatečné, dostali nabídku týdenního intenzivního kurzu před začátkem semestru. Kurz měli zdarma – hradil ho projekt ESF.

Pro zdokonalování angličtiny se nejčastěji rozhodují také akademici, výzkumníci a další zaměstnanci ZČU. Lektori je ovšem učí také německy, francouzsky, italsky, rusky nebo čínsky. Samostatnou kapitolou jazykového vzdělávání na ZČU je nabídka výuky češtiny pro cizince. Je velmi pestrá a tvoří ji roční přípravné kurzy češtiny pro zahraniční studenty, kteří by chtěli studovat na ZČU v češtině, kurzy pro studenty na výměnných pobytech Erasmus+ nebo kurzy pro zahraniční vědce pracující na ZČU.

US Point a Ruské centrum

Nedílnou součástí Ústavu jazykové přípravy jsou dvě centra, v nichž se studenti i zájemci z řad veřejnosti mohou také pěkně rozpovídat. US Point vznikl v roce 2013, Ruské centrum o rok dříve. Obě instituce nabízejí zdokonalení v cizím jazyce zábavnou formou. Pořádají přednášky, semináře, workshopy, konverzační i filmové kluby... Od otevření Ruského centra využívají studenti ruštiny na ZČU možnost zúčastnit se mezinárodních jazykových škol či stáží v Rusku nebo akci, jako je Mezinárodní studentský festival pořádaný fondem Russkij mir. Americké centrum US Point kromě seminářů a besed o USA umí poradit a studenty nasměrovat, pokud chtějí vyjet do USA za studiem nebo zkusit letní brigádu.

Mezinárodní letní jazyková škola a další

K nejvýznamnějším akcím, jež Ústav jazykové přípravy pořádá, patří Mezinárodní letní jazyková škola. Studenti si nemohou lépe procvičit cizí jazyk, než když stráví nějakou dobu s lidmi z celého světa, a právě to se na Západočeské univerzitě děje každé léto. V roce 2019 se konal už 30. ročník Mezinárodní letní jazykové školy, která na něj přilákala 570 českých a zahraničních účastníků, jimž nabídla 38 kurzů pod vedení 70 lektorů, z toho 33 zahraničních. Děti, mládež, dospělí i senioři procvičovali cizí jazyk a bavili se při bohatém doprovodném programu.

K akcím, díky nimž zná Ústav jazykové přípravy široká veřejnost, patří také Plzeňské rozhovory, které u příležitosti květnových slavností svobody pořádá US Point, dále listopadové Konference studentských odborných

prezentací v cizích jazycích pro studenty ZČU i středních škol a v neposlední řadě soutěž v porozumění anglickým textům KONTEXT. Pro žáky středních a základních škol ji ZČU připravuje spolu s Plzeňským krajem a na jaře 2019 se do ní zapojilo 1200 žáků.

Co je TOEIC?

Pod zkratkou TOEIC se skrývá velký úspěch, kterého Ústav jazykové přípravy ZČU dosáhl v poslední době. Jde o zkoušku angličtiny pro mezinárodní komunikaci (Test of English for International Communication), kterou může ústav coby akreditované veřejné testovací centrum od roku 2019 provádět. „TOEIC je přední světová zkouška anglického jazyka v kontextu pracovního prostředí. Byla vytvořena již v roce 1979 v USA a testuje znalost anglického jazyka užívaného v mezinárodním pracovním prostředí, jazyka zaměřeného na pracovní praxi. Testuje se například znalost v oblastech obchodu, lidských zdrojů, financí, výzkumu a vývoje, cestování, kanceláře a jiných,“ vysvětluje ředitelka ústavu Jana Čepičková.

Zkoušky jsou určeny studentům i veřejnosti, vůbec první se na ZČU konala 7. června 2019. TOEIC má dvě části Listening & Reading a Speaking & Writing, které lze složit nezávisle na sobě. UJP nabízí první z nich a úsilí a výsledek se určitě vyplatí. „Získaný certifikát má mezinárodní platnost a jako doklad o zvládnutí cizího jazyka na komunikativní úrovni ho využívá přes 10 tisíc firem i vládních a akademických institucí v celém světě, včetně nadnárodních společností, kde je angličtina základním předpokladem,“ dodává Jana Čepičková. ●

Výuka v Ruském centru

Bud'te vítáni

Řekne se „návštěva“, ale právě návštěvy zahraničních hostů a delegací tvoří samostatnou kapitolu mezinárodních vztahů. Od roku 2017 jsme na ZČU přivítali celkem 525 zahraničních hostů ze 31 zemí celého světa. Převažují pochopitelně státy Evropy, ale zavítaly k nám i návštěvy a delegace z USA, Austrálie, Číny, Japonska, Kyrgyzstánu, Dominikánské republiky, Chile, Mexika nebo Peru. Jen velvyslanci a členové diplomatických sborů zastupovali za poslední dva roky 11 zemí. Zajímavý program, přesný časový rozpis, seznam osob na straně hostů i hostitelů, prezentace, pamětní kniha, občerstvení, dary – to vše musí být připraveno a zařízeno, než návštěva přijede na Západočeskou univerzitu.

Hovoří se – o čem jiném, než o spolupráci. S kým chcete spolupracovat, toho je dobré předtím lépe poznat. A tak je část návštěvy věnována vzájemnému představení institucí, které jsou při setkání zastoupeny. Prezentace zachycují důležité informace, reprezentativní fotografie a ty nejvýznamnější úspěchy. Zároveň se všichni snaží působit nejen profesionálně, ale především přátelsky a vstřícně.

Velvyslanci, rektori zahraničních univerzit a další významní hosté se zapisují do univerzitní pamětní knihy. Jsou v ní zápisy v němčině, angličtině, španělštině, francouzštině, arabštině, čínštině a dalších světových jazycích. Do pamětní knihy ZČU se podepsal také současný velvyslanec Japonska Kaoru Shmazak, který Západočeskou univerzitu navštívil v červnu 2018, měsíc po svém jmenování do funkce.

Zvláštní pozornost je při návštěvách věnována darům. Dar má reprezentovat danou instituci, případně domovské město či zemi. V červenci 2018 tak dostal rektor ZČU Miroslav Holeček například od velvyslankyně

Mexika Rosaury Leonory Ruedy Gutierrezové knihu Conquista pohledem poražených s podtitulem Vyprávění indiánů o dobytí Mexika. Kolegové z bavorských univerzit věnovali Miroslavu Holečkovi v říjnu 2017 perníkové srdce vyzdobené bavorskými barvami a rektor Ošské státní univerzity Kanybek Abduvasitovich Isakov přivezl v březnu 2018 jako dar tradiční kyrgyzský kabát s čepicí kalpak.

Během návštěvy chce univerzita ukázat to, na co je hrdá. Nejčastěji proto zve hosty do výzkumných center, vybavených špičkovými přístroji, nebo na prohlídku Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara, jejíž moderní budova, neobvyklé vnitřní uspořádání a umělecký náboj je pro ně vítaným zpestřením pobytu na ZČU. Kromě toho hosty příjemně osvěží, a to doslova, návštěva plzeňského pivovaru. Do sklepů proslulého pivovaru v doprovodu rektora Miroslava Holečka se v září 2018 podíval například rektor Univerzity Regensburg Udo Hebel, který tu ochutnal pivo připravené na akci Pivo s rektorem. ●

1

2

3

4

5

- 1 Návštěva z bavorských univerzit na rektorátu
- 2 Rektor Miroslav Holeček a velvyslankyně Mexika Rosaura Leonora Rueda Gutiérrez
- 3 Rektor Univerzity Regensburg Udo Hebel (uprostřed), rektor ZČU Miroslav Holeček (vpravo) a manažer Plzeňského Prazdroje Stanislav Hamara
- 4 Velvyslanec Japonska Kaoru Shmazak
- 5 Rektor Ošské státní univerzity Kanybek Abduvasitovich Isakov (vlevo) a prorektor ZČU Vladimír Duchek

HR Award

Evropská komise uděluje prestižní ocenění HR Award, plným názvem „HR Excellence in Research Award“, za excelenci v péči o lidské zdroje ve vědeckém prostředí. Pro výzkumníky znamená organizace s oceněním HR Award záruku evropského standardu péče o zaměstnance, otevřenost a transparentnost výběrového řízení a kvalitu pracovního prostředí. Pro organizaci znamená logo HR Award větší atraktivitu při oslovování vědeckých pracovníků ze zahraničí nebo pro získávání grantů.

Ocenění HR Award, udělované výzkumným organizacím v Evropě, je dnes považováno za již mezinárodní standard pro pravidla kvality v řízení a rozvoji lidských zdrojů ve vědě a výzkumu. Společným evropským cílem je tak zavést i ve vědeckém prostředí koncepci strategického řízení lidských zdrojů, zahrnout používání moderních praktik HR a důsledně dodržovat moderní principy v rozvoji lidských zdrojů ve výzkumu. ●

1 Nové technologie – výzkumné centrum
2 Fakulta strojní ZČU

Díky HR Award patříme k nejlepším

Čtyři součásti Západočeské univerzity se mohou pyšnit oceněním HR Award a také se jím pyšní. Jde totiž o prestižní záležitost – jednu z těch, díky nimž se o ZČU ve světě ví, že je na světové úrovni.

HR Award je kratší název známky HR Excellence in Research Award, kterou uděluje Evropská komise za péči o lidské zdroje ve vědeckém prostředí. O institucích, jimž HR Award patří, se tedy ví, že vytvářejí kvalitní podmínky pro vědecké pracovníky a do budoucna je budou ještě zlepšovat. Na ZČU jsou to Fakulta elektrotechnická, institut Nové technologie – výzkumné centrum, Fakulta strojní a Fakulta aplikovaných věd.

Všechny čtyři součásti se v roce 2017 přihlášily k principům Evropské charty pro výzkumné pracovníky a Kodexu chování pro přijímání výzkumných pracovníků, což jsou soubory obecných zásad a požadavků, které upřesňují odpovědnosti a práva výzkumných pracovníků a jejich zaměstnavatele. Principy charty a kodexu pak úspěšně zaváděly a postupně získávaly HR Award. Nejprve Fakulta elektrotechnická a Nové technologie – výzkumné centrum v prosinci 2018, poté Fakulta strojní v březnu 2019 a Fakulta aplikovaných věd v srpnu 2019. „Získání ocenění HR Excellence in Research je známkou kvality, ale je i velkým závazkem pro neustálý rozvoj a vytváření příznivých podmínek pro všechny členy týmu NTC,“ komentoval HR Award nynější ředitel institutu Nové technologie – výzkumné centrum Petr Kavalíř. Petr Netolický, který HR Award koordinoval na elektrotechnické fakultě, doplnil další benefit titulu: „Díky HR Award můžeme využívat výhodnější podmínky pro čerpání grantů z národních projektů Technologické agentury ČR.“

Rektor Miroslav Holeček při získání prvních HR Award upozornil, že zatímco v západní Evropě jsou nositeli této známky stovky výzkumných organizací a univerzit, ve východní části Evropy se její udělování teprve rozbíhá. „Uděláme vše pro to, aby se nositelem známky HR Award stala celá Západočeská univerzita. Myslím si, že k tomu máme dobře nakročeno,“ řekl. A opravdu, k principům charty a kodexu se postupně přihlašují další fakulty ZČU, jež by v budoucnu mohlo ocenění HR Award zviditelnit z pohledu celého světa. ●

O zahraniční pracovníky se na ZČU postará Welcome Centre

Rok 2020 přinese Západočeské univerzitě kancelář, která bude odbornicím a odborníkům mířícím do Plzně ze zahraničí nabízet kompletní servis, aby se tu cítili co nejlépe, rádi se vraceli a ideálně pobyt na ZČU také doporučovali kolegům.

Aby mohla Západočeská univerzita v Plzni získávat zahraniční zaměstnance, potřebuje dostatečnou infrastrukturu. Od roku 2020 jí s tím bude pomáhat novinka zvaná Welcome Centre – kancelář mezinárodní spolupráce, která se právě o takové hosty postará.

Ve světě, a částečně už i v ČR, jsou tato centra běžnou součástí univerzit. Kancelář ZČU bude sídlit v budově rektorátu v areálu kampusu na Borech. Podpoří-li projekt Krajský úřad Plzeňského kraje, bude kancelář označena také jeho logem, což na první pohled doloží spolupráci univerzity a regionu ve vztahu k zahraničním hostům, jako je tomu běžně na Západě.

„V závislosti na změnách společenských potřeb a analýze slabých stránek univerzity v rámci RIS3 strategie (Národní výzkumné a inovační strategie pro inteligentní specializaci, pozn. red.), celkové globalizaci vědy a výzkumu je nutné intenzivně posílit mezinárodní spolupráci ve vědě a výzkumu, rozšířit portfolio studujících a zaměstnanců ze zahraničí a zároveň podporovat internacionalizaci veškerých aktivit ZČU,“ říká prorektorka pro internacionalizaci Dita Hommerová.

Západočeská univerzita se podle prorektorky dlouhodobě zapojuje do projektů v oblasti mezinárodní spolupráce ve výzkumu a vývoji, studiu, účastní se odborných zahraničních akcí a konferencí a obecně usiluje o internacionalizaci všech aktivit tak, aby uspěla v mezinárodní konkurenci. „Většina z těchto aktivit je již zahrnuta do strategických dokumentů univerzity, jako je například Dlouhodobý záměr ZČU, a obecně

realizována napříč všemi fakultami a výzkumnými centry ZČU,“ pokračuje prorektorka.

Zahraničním odbornicím a odborníkům, kteří by zvažovali působení na Západočeské univerzitě, bude Welcome Centre nabízet full servis – víceúrovňovou pomoc takřkajíc na všech frontách – stejně jako jejich rodinám. O tom, jestli cizinci využijí nebo nevyužijí pracovní pobídku Západočeské univerzity, totiž rozhodují právě podmínky k plnohodnotnému životu pro ně i jejich blízké. Ubytování, školy, školky, banky, lékaři, kulturní a sportovní vyžití, jazyková vybavenost na úřadech... To vše se počítá. „Kromě vyložené formálních záležitostí umožní kancelář mezinárodní spolupráce i zapojení cílové skupiny do kulturně-společenského života v Plzeňském kraji, což bývá často aktivita opomíjená, nicméně nezbytná pro úspěšnou a dlouhodobou integraci ve společnosti,“ podotýká Dita Hommerová.

Pracovníci centra se budou podílet také na aktivním náboru zahraničních pracujících, pilotně ve třech či čtyřech celosvětových destinacích vytipovaných dle zkušeností, a budou je koordinovat. Welcome Centre bude napojeno na infrastrukturu kraje a města, tak aby docházelo ke sdílení informací. „Toto sdílení informací a zkušeností se stane základem vzniku koncepce užší spolupráce tří významných partnerů – ZČU, Plzeňského kraje a města Plzně – v rámci internacionalizace regionu. ZČU je připravena tento servis pro zahraniční odborné pracující poskytovat po vzájemné dohodě i vybraným externím spolupracujícím subjektům,“ dodává prorektorka Dita Hommerová. ●

11 × ZČU

Západočeská univerzita v Plzni
 University of West Bohemia
 L'Université de Bohême de l'Ouest
 Westböhmische Universität
 Universidad de Bohemia Occidental
 Западнoчешский университет
 Universitas Bohemiae occidentalis
 هيكلية شلالا قىب رخلال عظاف اح م لا ي ف نزل ب قع م ا ج
 比尔森西波西米亚大学
 Nyugat-Csehország Egyetem
 Uniwersytet Czech Zachodnich w Pilźnie

ZČU&SVĚT

Redakce a editace textů: Pavel Korelus,
Kamila Kolářová, Šárka Stará

Fotografický doprovod: archiv ZČU,
European Space Agency – ESA, Petr Štefek,
Škoda JS a.s., Plzeňský Prazdroj, ESN Pilsen

Grafická úprava: Bušek&Dienstbier
Vytiskl a svázal: Polypress s.r.o.

Časopis ZČU&... 8. číslo
Náklad: 2 000 ks / 40 stran

V roce 2019 vydala
Západočeská univerzita v Plzni
Univerzitní 8, 301 00 Plzeň

ISSN 2464-7667

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

